

на българските писатели:

„Имам сантиментална графа в сърцето си за Русе“

Колкото и да се считам за несуетен човек, аз съм дълбоко трогнат от вниманието и атмосферата, които срещам при гостуването си за Поетично-песенната вечер в рамките на Мартенските музикални дни. Надявам се, че и в бъдеще ще заслужа това внимание.

Преди 25 години, когато фестивалът беше в своето начало, бях млад поет. Но че съм млад поет — знаех само аз, иначе работех като комсомолски инструктор и винаги настоявах да ме командирова в Русе. Зашто този град е интересен първо със своята история — връщайки се от изгнание и на път към безсмъртното, тук са стъпвали повечето наши революционери. Това е град-пантеон на българското Възраждане и същевременно съдържа магическата дунавско-европейска урбанистическа култура. Един необикновен български и световен град!

Истинско вдъхновение е да се разхождаш по улиците на стария Русе.

С крайдунавския град в нашата младост са свързани един от най-важните моменти в живота на нашето априлско поколение. Имам сантиментална графа в сърцето си за Русе, където са записани важни за моята съдба събития. Този град се отличава в историята и с това, че е да

вал обич и път на много хора. Той е град на така нареченото дунавско чудо — реката тече от Централна Европа към Черно море, но обратно на течението се движат хора, които обогатяват културата на Европа. И това е едно от основанията ми с удоволствие за втори път да участвам в Поетично-песенната вечер на Мартенските музикални дни.